

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sva prava pridržana. Dopuštenje za ponovno objavljivanje ovog sažetka dano je isključivo u svrhu uključivanja u HUDOC bazu podataka Suda.

© Office of the Representative of the Republic of Croatia before the European Court of Human Rights. All rights reserved. Permission to re-publish this summary has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© Bureau de l'Agent de la République de Croatie devant la Cour européenne des droits de l'homme. Tous droits réservés. L'autorisation de republier ce résumé a été accordée dans le seul but de son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

**SAŽETAK PRESUDE
NODET PROTIV FRANCUSKE
OD DANA 6. LIPNJA 2019. GODINE
ZAHTJEV BR. 47342/14**

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva, Antoine Nodet, financijski je analitičar koji je trgovao dionicama trgovačkog društva Fromageries Paul Renard (FPR). Početkom 2005. godine tržišna cijena ovih dionica iznosila je oko 149 eura, a onda je u ožujku 2006. dosegla iznos od 4.225 eura. Podnositelj je dionicama trgovao koristeći četiri bankovna računa kako bi osigurao značajan kapitalni dobitak. Dana 21. lipnja 2006., Glavni tajnik AMF-a, regulatora financijskih tržišta, pokrenuo je istragu trgovanja dionicama FPR-a na burzi od 1. siječnja 2006. nadalje. Dana 26. veljače 2006., AMF-ov odjel za istrage i nadzor tržišta podnio je svoje izvješće koje je pokazalo da se podnositeljevo trgovanje dionicama FPR-a može okarakterizirati kao tržišna manipulacija s obzirom na broj izvršenih i otkazanih narudžbi te zaključenih transakcija, uključujući 25 naizmjeničnih transakcija između četiri bankovna računa nad kojima je podnositelj imao kontrolu. Izvješće AMF-a pokazalo je da je njegova aktivnost izazvala porast cijene dionica i dovela do povećanja limita cijena. Dana 20. prosinca 2007., Odbor za ovrhu AMF-a podnositelju je izrekao novčanu kaznu u iznosu od 250.000 eura. Žalbeni sud u Parizu odbio je podnositeljevu žalbu, a Kasacijski sud njegovu reviziju. Nakon što je od predsjednika AMF-a dobio informacije o činjenicama predmeta, državni odvjetnik je 11. rujna 2007. zatražio provođenje preliminarne istrage. Dana 8. travnja 2009. godine, dok je postupak po izjavljenoj reviziji protiv sankcije AMF-a još bio u tijeku, podnositelj je pozvan na ročište pred pariškim kaznenim sudom u postupku zbog kaznenog djela ometanja pravilnog funkcioniranja burze. Zauzimajući stav da su u pozivu na ročište navedene potpuno iste riječi kao u optužbi AMF-a zbog koje je novčano kažnjen, podnositelj je prigovorio da je došlo do povrede načela *ne bis in idem* zaštićenog člankom 4. Protokola br. 7. uz Konvenciju. Kazneni sud je odbio njegove navode i osudio ga na uvjetnu kaznu zatvora u trajanju od 8 mjeseci. Žalbeni sud je potvrdio osuđujuću presudu, i umanjio kaznu zatvora na 3 mjeseca. Kasacijski sud je odbio podnositeljevu žalbu.

PRIGOVORI

Pozivajući se na članak 4. Protokola br. 7 uz Konvenciju, podnositelj zahtjeva je tvrdio da je kazneni postupak i njegova osuda, usprkos odluci AMF-a utemeljenoj na potpuno istim činjenicama, uzrokovala povredu načela *ne bis in idem*.

OCJENA ESLJP-a

ESLJP je najprije utvrdio da je novčana kazna koju je AMF izrekao bila nesumnjivo kaznenopravne naravi. Ponovio je da se članak 4. Protokola br. 7 treba tumačiti kao zabrana kaznenog progona ili suđenja pojedincu za drugo kazneno djelo u onoj mjeri u kojoj se zasniva na identičnim činjenicama ili činjenicama koje su u osnovi iste. U podnositeljevom predmetu, nedvojbeno se radilo o identičnim optužbama.

Nadalje, ESLJP je naglasio da tužena država treba uvjerljivo dokazati da su duplicirani postupci "dovoljno usko sadržajno i vremenski povezani". Drugim riječima, treba dokazati da su postupci pred AMF-om i pred kaznenim sudovima kombinirani na integrirani način, tako da čine jedinstvenu cjelinu.

Prvo, što se tiče dovoljno uske sadržajne povezanosti između dva postupka, ESLJP je naveo da je dupliciranje postupaka, prema zakonu i u praksi, bila predvidljiva posljedica u slučaju počinjenja djela za koje je podnositelj optužen.

Ocjenjujući komplementarnost tih postupaka, ESLJP je primijetio da je francuski Ustavni sud zauzeo stajalište da su zakonske odredbe kojima se sankcionira kazneno djelo nezakonite kupoprodaje dionica i trgovanje na temelju povlaštenih informacija (insajdersko trgovanje), usmjerene protiv istih postupanja, da su definirane na isti način, da su štitile iste društvene interese te da su predviđale sankcije koje nisu različite u naravi. Identične svrhe koje su AMF i kazneni sudovi nastojali postići, a koje se tiču identičnih aspekata štetnog postupanja, isključile su komplementarnost koja je potrebna za utvrđivanje postojanja dovoljno bliske sadržajne veze između dva postupka.

Povrh toga, razmatrajući prikupljanje dokaza u ovim postupcima, ESLJP je utvrdio da se kazneni sud pozvao na različite nalaze AMF-a, dok je Žalbeni sud svoju odluku temeljio kako na dokazima prikupljenim od strane istražitelja AMF-a tako i na dokazima prikupljenim od strane državnog odvjetništva. Također je primijetio da je od državnog odvjetništva 11. rujna 2007. zatraženo provođenje vlastite istrage, dok je izvješće o istrazi AMF-a i jedinice za nadzor tržišta podneseno više od godinu dana prije. Stoga je došlo do ponavljanja prikupljanja dokaza. Glede uzimanja u obzir sankcije AMF-a u kontekstu drugog postupka pred kaznenim sudovima, ESLJP je utvrdio da iako je kazneni sud izričito razmotrio novčanu kaznu koju je odredio Izvršni odbor AMF-a, to nije bio slučaj sa Žalbenim sudom.

Drugo, ESLJP je istaknuo da čak i tamo gdje je sadržajna veza između dvaju postupaka dovoljno čvrsta, uvjet „vremenske povezanosti“ još uvijek mora biti ispunjen. S tim u vezi, ESLJP je utvrdio da je u ovom predmetu postupak započeo istragom AMF-a, pokrenutom 21. lipnja 2006., a završio presudom Kasacijskog suda od 22. siječnja 2014. u kaznenom postupku. Dakle, oba postupka trajala su ukupno više od sedam i pol godina. U tom razdoblju su se postupci djelomično odvijali paralelno. Međutim, nakon presude Kasacijskog suda od 10.

studenoga 2009., kojom je okončan postupak pred AMF-om, kazneni postupak se nastavio i potrajao do 22. siječnja 2014., dakle još četiri godine i više od dva mjeseca.

Ukratko, ESLJP je zaključio da nije bilo dovoljno uske sadržajne povezanosti između dva postupka, onog AMF-a i kaznenih sudova, s obzirom na svrhe kojima se težilo te s obzirom na dupliciranje dokaznog postupka. I najvažnije, nije postojala dovoljno uska vremenska povezanost da bi se postupci smatrali dijelom integriranog mehanizma sankcija propisanih francuskim zakonom.

Slijedom navedenog, ESLJP je jednoglasno utvrdio da je podnositelj zahtjeva pretrpio nerazmjernu štetu kao rezultat dvostrukog kaznenog progona i dvostruke osude AMF-a i kaznenih sudova za iste činjenice, te je stoga utvrdio povredu članka 4. Protokola br. 7. uz Konvenciju.

PRAVEDNA NAKNADA

10.000 eura na ime neimovinske štete

20.000 eura na ime troškova i izdataka